Nr. 172. Sobota 29. Lipca 1871. Rok 16.

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc zlr.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 26. lipca b. r. mianować zwyczajnego profesora klasycznej filologii na wszechnicy lwowskiej dr. Wilhelma Kergla zwyczajnym profesorem tego samego przedmiotu na wszechnicy w Gracu.

Jireček mp.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. W „Wiener Ztg.“ oznajmia szef komisyi dla wystawy powszechnej w Wiedniu bar. Schwarz że bióro dla wystawy zostało otwarte, a roboty przygotowawcze do wystawy są już prawie ukończone. To doniesienie zadaje kłam pessymistycznym uwagom różnych dzienników, które już powątpiewały, by wystawa powszechna istotnie odbyć się mogła w Wiedniu. Dnia 1. sierpnia ogłoszone zostaną zapewnie nazwiska członków komisyi dla wystawy, tudzież szefów pojedynczych biór. Z Pragi powołano do Wiednia zdolnego publicystę dr. Pislinga, który zostanie szefem bióra dla prac publicystycznych i redaktorem pisma poświęconego specyalnie wystawie. Nadto powołani zostali do komisyi dla wystawy sekretarz w ministerstwie oświecenia dr. Thaa na dyrektora kancelaryi, i dr. Plasum, urzędnik z ministerstwa spraw zewnętrznych na sekretarza prezydyalnego.

Berlin. Przedmiotem, jakim się obecnie zajmują umysły wszystkich w Niemczech są zawikłania, które powstały pomiędzy rządami a kościołem katolickim w skutek uchwał zeszłorocznego Soboru watykańskiego o dogmacie nieomylności papieża. Ze wszystkich rządów niemieckich najstanowczej dotąd w kwestyi tej wystąpił rząd pruski. Nie ulega dziś już wątpliwości, że zniesienie wydziału katolickiego w ministerstwie wyznań wywołane zostało temi zawikłaniami. Krok ten rządu pruskiego pochwala prawie jednozgodnie prasa niemiecka, nieprzychylna kościołowi katolickiemu, w obronie którego stawają jedynie wybitnie katolickie dzienniki, jak „Germania“, „Koelnische Volks-ztg“, „Breslauer Hausblätter“. Niektóre tylko z protestanckich dzienników, jak „Berliner Boersen Ztg.“, z lekka potrącają, że przez zniesienie wydziału katolickiego w pruskiem ministerstwie wyznań krzywda wyrządzoną została katolickim mieszkańcom Prus, że katolicy mają teraz prawo domagać się, ażeby całe ministerstwo wyznań zniesionem zostało, osobne ministerstwo oświecenia utworzone, a sprawy kościelne oddane ministerstwu sprawiedliwości. Mężów, którzy nie chcą uznać dogmatu nieomylności papieża, bierze rząd pruski również w obronę przeciwko karom, ustanowionym na nich przez biskupów. Również pozwolił rząd, jak donosi „Schlesische Ztg.“ używać ekskomunikowanemu księdzu Kamieńskiemu kościoła filialnego w Katowicach do nabożeństw, które tenże odprawia dla tych, którzy porówno z nim nie uznali dogmatu o nieomylności papieża. W Bawaryi, jak się zdaje, rząd również zaczepnie występować zacznie przeciwko katolikom, którzy dogmat nieomylności przyjęli a weźmie w większą opiekę starokatolików. Niezdecydowany bowiem w kwestyi tej prezes gabinetu bawarskiego, hrabia Bray, ustąpił z ministerstwa.

Dzienniki katolickie zaczepiają namiętnie kanclerza niemieckiego państwa, księcia Bismarcka. I tak pisze „Koelnische Volksztg“, organ arcybiskupa Melchera: „Nie małą część odpowiedzialności za rozpoczęte szczwanie przypada na księcia Bismarcka. Kanclerz państwa sam wystąpił z neutralnego stanowiska przez list swój a jeszcze więcej przez przypisywaną mu decyzyą z brunsberdzkiej kwestyi szkolnej, ze stanowiska, które mu jedynie przystało. Chociażby mu osobiście kościół narodowy wydawał się owym celem upragnionym, chociażby go zadowolniały konstytucyjne postanowienia, które stanowisko kościoła katolickiego w państwie naszem regulują, to przecież jako trzeźwo zapatrujący się mąż stanu który z rzetelnemi czynnikami się oblicza, powinien sobie przedłożyć pytanie, jakie widoki powodzenia miałby zakus zanegowania dalszego istnienia naszego kościoła w Niemczech jako kościoła katolickiego, korzystając z ogłoszonego przed rokiem dogmatu o nieomylności papieża. Kanclerz państwa powinien wiedzieć, że dziewięć dziesiątych pruskich katolików jest zdecydowanych wystąpić wszelkiemi prawnemi środkami przeciwko podobnemu zakusowi; gdyby tego wiedzieć nie miał, toby przez to jedynie udowodnił, że czynność jego międzynarodowa zaćmiła mu trafny pogląd na ściślejsze stósunki. I w ten sposób stałby się mogło, że książę Bismarck popsułby to jako minister wyznań, co dobrego uczynił jako minister spraw zagranicznych.“ A w przeglądzie tygodniowym powiada tenże klerykalny dziennik: „Czy mamy przed sobą ptaki zapowiadające burzę, czy mewy morskich — okaże się w najbliższych dniach; jeżeli burzę — to kościół katolicki przetrzymał już inne burze, to i tę przetrzyma.“

— „Frankfurter Ztg“ zamieściła w sobotę artykuł pod napisem „Zur Dotationsfrage“ (w kwestyi dotacyjnej), wymierzony przeciwko jenerałowi Manteuffłowi. Z powodu pogłoski, że oficer ten należy do tych mężów, którzy dotacyą otrzymać mają, odebrała „Frankfurter Ztg“ od jednego z wyższych pruskich oficerów, którego zdatność w dopiero co ukończonej wojnie doznała wielokrotnego uznania“ pismo, które zamieszcza. Zajmującym jest ustęp, mówiący o czynach Manteuffla w ostatniej wojnie; sąd, że jenerał ten wiele połysku obcym zawdzięcza piórom, jest dosyć powszechny. Wyjmujemy z listu tego co następuje.. „Manteuffla dyplomatyczna karyera z Szlezwiku nie jest jeszcze zapomniana. Jego beztaktowne mowy wprowadzały często Bismarcka w jak największe ambarasy i groziły nieraz pokrzyżowaniem dobrze obliczonych pociągów hrabiego na szachownicy. Co się tyczy jego talentu jako naczelnego wodza, jest on tak wielki, że Bismarck i Moltke zadowoleni byli, że w krytycznej chwili zwolnić go mogli z naczelnego dowództwa północną armią i pod mylącą formą wywyższenia wojskowego oddalić na południe-zachód, do Belfortu, ażeby Goeben i Werder mieli tymczasowo wolne pole do wykonania wielkich rozstrzygających czynów strategicznych... Po pierwszej bitwie pod Amiens, dnia 27. listopada, po której przez energiczne ściganie kampania na północy mogła była zostać ukończoną, pozwolił Manteffel nieprzyjacielowi spokojnie się znów zebrać i zrobił tymczasem wycieczkę w 4konnym pojeździe, otoczony strażą przyboczną złożoną z kilku pułków jazdy i piechoty, nad morze do Dieppe. Podczas kiedy tu dawał wspaniałe obiady a pod Rouen świetną odbył paradę, miał nieprzyjaciel dosyć czasu prawie na tem samem polu z dnia 27. listopada oszańcować się i wzmocnić...“

Warszawa. Ukazem cesarskim do rządzącego senatu podpisanego w Baden Baden dnia 23. czerwca (5. lipca) b. r. polecone zostało zaprowadzić w guberniach: Wileńskiej, Kowieńskiej, Grodzieńskiej, Kijowskiej, Wołyńskiej, Podolskiej, Mińskiej, Witebskiej i Mohylewskiej w przeciągu 1871 r. sądy pokoju, bez zaprowadzenia innych reform sądowych, a to z zastosowaniem następujących przepisów:

1. Sądy pokoju zaprowadzają się w pomienionych guberniach na zasadzie ustaw obowiązujących w cesarstwie, otaz tymczasowych postanowień współcześnie dla tych gubernij wydanych.

2. Czas wprowadzenia w życie sądów pokoju będzie oznaczony przez ministra sprawiedliwości w porozumieniu z ministrami spraw wewnętrznych i skarbu.

3. Sprawy już wprowadzone do sądów pierwszej instancyi będą się kończyły stosownie do ustawy z 10. marca 1869 r. Poczem sądy pierwszej instancyi będą zupełnie zniesione w przeciągu trzech miesięcy stosownie do uznania ministra sprawiedliwości.

4. Z zaprowadzeniem sądów pokoju, izby cywilne i karne, tam, gdzie jeszcze są rozdzielone, łączą się w jedną izbę sądową do spraw cywilnych i karnych. Od tego czasu wszystkie sprawy wyjęte z kompetencyi sądów pokoju, będą się rozpoczynały przed sądami do spraw cywilnych i karnych stosownie do zasad przez Radę państwa 11go października 1865 roku postanowionych.

5 Obowiązki według ustaw sądowych powierzone towarzyszom prokuratorów sądu okręgowego, będą przydzielone tymczasem towarzyszom gubernialnego prokuratora. Oni też będą wypełniali obowiązki gubernialnych i powiatowych strapczych, których urzęda się znoszą.

6. Prawa i obowiązki izb sądowych względem sądów pokoju stosownie do ustaw z 20. listopada 1864 r. będą przysługiwały istniejącym izbom sądowym.

7. W oddzielnym dodatku załączają się wykazy urzędów i pensyj.

8. Sprawy o kompetencyę pomiędzy sędziami pokoju a sędziami śledczymi, rozstrzyga oddzielny sąd, złożony z połączonych obu izb pod przewodnictwem prezesa obu izb lub jego zastępcy, z dwóch członków sądu, z prezesa miejscowego zjazdu sędziów pokoju i jednego z sędziów pokoju miasta gubernialnego.

Londyn. Wiadomości zebrane z indyjskich dzienników i z telegramów nadesłanych ztamtąd są prawdziwie przerażające. I tak pisze „Times of India“: „Ponieważ w najżyźniejszej prowincyi perskiej Farsistan w tym roku przypadł nieurodzaj, więc ubodzy mieszkańcy sprzedawszy już swe dzieci na chleb, wynieśli się z ojczyzny do miast odległych. W Kirman cena pszenicy jest obecnie dziewięć razy większą niż dawniej. Władze zniewolone jękiem umierających z głodu do energiczniejszego działania szukały po wszystkich domach i magazynach za zbożem, i sprzedawali je ubogim. Śmiertelność w Kirman jest przerażającą. W Yesd uprawiano tylko bawełnę i opium a zboża dostarczały tej części Persyi inne prowincye mianowicie Schiras, Kirman i Ispahan. Gdy prowincye te w tym roku dla siebie nawet zboża nie mają, więc nastąpiła w Yesd okropna nędza. Z miasta Yesd emigrowało dotąd 20—30.000 mieszkańców a reszta mieszkańców sprzedaje już swoje dzieci po nizkiej cenie. Skoro tylko ludność uczuła głód, zaczęła jeść mięso wielbłądów, osłów, koni i kotów. Gdy i te zapasy niebawem się wyczerpnęły, ubożsi mieszkańcy kradli dzieci i żywili się ich ciałem. Nawet trupami nie pogardzano w końcu.“ Gdyby nawet doniesienia te były znacznie przesadzone, to zawsze nędza musi być okropną. Persowie zamieszkali w Indyach robią składki dla swych ziemków dotkniętych tak okropną klęską.

Paryż. Przed kilku dniami toczyły się w zgromadzeniu narodowem obrady nad petycyą biskupów francuskich, domagającą się interwencyi Francyi celem przywrócenia świeckiej władzy papieża. Na posiedzeniu tem oświadczył szef władzy wykonawczej, iż rząd francuski będzie strzedz niezawisłości papieża w granicach zakreślonych przez konkordat zawarty z Rzymem. Arcybiskup Dupanloup i Gambetta oświadczyli imieniem swoich przyjaciół politycznych, iż się zupełnie w tym względzie z Thiersem zgadzają. Deputowany Barthe postawił wniosek motywowanego przejścia do porządku dziennego, w którem miała izba oświadczyć zaraem swoje zaufanie dla Thiersa. Gambetta oświadczył, iż zgadza się z tym wnioskiem. Na to powstał deputowany Keller i zrobił Gambecie zarzut, iż przez jego przystąpienie powyższy porządek dzienny przybrał zupełnie inne znaczenie. Gambetta odpowiedział Kellerowi, broniąc się przeciw zrobionym mu zarzutom, w skutek czego ogromne w izbie powstało zamięszanie. Wśród krzyku i wrzawy cofnęli Dupanloup i Thiers swoje przystąpienie do powyższego porządku dziennego, poczem wniosek deputowanego Barthe odrzuconym został 403 głosami przeciw 264.

— Dzienniki francuskie podają bliższe szczegóły co do postępowania sądów wojennych ze skazywaniem uwięzionych zwolenników komuny, znajdujących się w Satory i Wersalu: Komisarz rządowy Grimald odczytał akt oskarzenia, skierowany głównie przeciw przewódzcom komuny a ułożony na podstawie szczegółów sprawdzonych w czasie postępowania śledczego. Wszyscy oskarzeni będą podzieleni na kilka grup, a to w tym celu, aby ten ogromny proces łatwiej i prędzej można skończyć. Nie obwinieni z osobna, lecz całe grupy będą przed sąd stawiane i skazywane. Pierwsza grupa będzie się składać z członków komuny i centralnego komitetu; obejmuje ona 105 osób. Do drugiej grupy należą te osoby, które w powstaniu ważną odgrywały rolę, jak dowódcy i wyżsi urzędnicy komuny. Do trzeciej kategoryi oskarzonych należą ci, którzy wprawdzie nie brali czynnego udziału w powstaniu, lecz pobudzali do rozwoju jego słowem i pismem się przyczyniali. W końcu będzie jeszcze kilka grup, składających się z 20 — 30 członków, którzy o szczególne zbrodnie, jak o zamordowanie zakładników, spalenie domu Thiersa

itd. są oskarżeni. Spodziewają się powszechnie we Francyi, iż proces ten w sześciu tygodniach skończy się, i że główni sprawcy powstania paryskiego ciężko ukarani zostaną.

— Znany pułkownik Stoffel, (były urzędnik wojskowy ambasady francuskiej przy dworze pruskim), ogłosił teraz swoje słynne raporta wojskowe i dołączył przedmowę zawierającą nie jedno głębokie i trafne spostrzeżenie. Ponieważ właśnie teraz dzienniki francuskie głównie zajmują się reorganizacyą armii, przywróceniem karności itd., przytoczymy tu główny ustęp z tej przedmowy: „Karność armii jest następstwem karności w rodzinie i w społeczeństwie. Dlaczego w wojsku pruskiem karność jest tak silną i pewną? Bo młodzież od lat dziecinnych wdrażaną jest do posłuszeństwa, do szanowania władzy i do ścisłego wypełnienia swoich obowiązków. Z tego wynika, że przełożeni nie potrzebują się troszczyć o utrzymanie karności, i to nas objaśnia, dlaczego w wojsku pruskiem rzadkie są wypadki karania wojskowych. Nie będzie karności w armii bez zupełnej zmiany w wychowaniu i kształceniu młodzieży francuskiej. Kto mieszkał w Prusach, ten wie, ile jest prawdy w tem zdaniu: „Bakałarze pruscy wygrali bitwę pod Sadową." W Prusach nauczyciele szkół rzadko się zajmują polityką, nie ganią głośno czynności władzy, ani dają z siebie przykładu nieposłuszeństwa. Skromni nauczyciele są też wysoce poważani, i nigdy nie zapomnę, jak bawiąc w Warcynie u p. Bismarka, z wielką ochotą i radością kanclerz z dwoma synami i ze mną odwiedzaliśmy bakałarza w sąsiedniem miasteczku. Pan Bismark doskonale wie, jakiej wagi dla państwa jest dobry nauczyciel elementarny; ale też proszę sobie wyobrazić, jak dobre wrażenie sprawiać muszą dowody szacunku dla skromnego nauczyciela, okazywane przez tak sławnego męża jak p. Bismark." Dla Francuzów, u których nauczyciel wiejski jest zwykle zarazem posługaczem kościelnym ogólnie lekceważonym, ten ustęp przedmowy pułkownika Stoffel powinienby być artykułem wiary politycznej. Dodajmy, że jenerał Faidherbe, który się oświadcza za ogólnym obowiązkiem służby wojskowej, współcześnie zaleca pruski system przymusowego nauczania i gorliwie sprawę nauczycieli elementarnych popiera.

Kronika.

— Wczoraj i przedwczoraj w południowej porze przedstawiały się JEx. panu namiestnikowi wszystkie trzy kapituły tutejsze z ks. arcybiskupami na czele, Wydział krajowy, władze rządowe, rada miejska z prezydentem miasta na czele, uniwersytet i inne korporacye.

— „Gazeta Narodowa" podaje następujący list, który JEx. pan namiestnik wystosował do prezydenta miasta Lwowa:

„Najjaśniejszy Pan i Cesarz raczył najłaskawiej zamianować mię ponownie namiestnikiem królestwa Galicyi i Lodomeryi i W. ks. Krakowskiego.

„Obejmuję przeto już po raz trzeci kierownictwo namiestnictwa powodowany jedynie chęcią służenia krajowi.

„Szczęśliwy jestem, iż moje szczere chęci znalazły uznanie szanownej Rady miejskiej.

„Chociaż z powodu urzędowych czynności w ostatnich dniach pobytu mego w Wiedniu sam prawie do ostatniej chwili nie wiedziałem, kiedy do Lwowa wyjechać będę mógł, doznałem tu całkiem niespodzianie na samem przybyciu najserdeczniejszego przyjęcia ze strony szanownej Rady miejskiej, za które jej wielmożny Panie zechciej złożyć najczulsze podziękowanie zapewniając ją przytem, iż dobro stołecznego miasta i kraju będę miał zawsze na uwadze, że wszelkie starania o podniesienie pomyślności jego i jego mieszkańców znajdą we mnie zawsze najsilniejsze poparcie.

„Przyjm wielmożny Panie wyraz mego głębokiego poważania".

Lwów 27. lipca 1871.

Gołuchowski m. p.

— Ze Zbaraża donoszą nam, że 26. bm. urządzono tam iluminacyę z powodu mianowania JEx hr. Gołuchowskiego namiestnikiem Galicyi. Tłum ludności udał się wieczorem z muzyką na czele przed pomieszkanie c. k. starosty i po odspiewaniu hymnu ludowego wzniósł okrzyk na cześć JEx. namiestnika. Podobne owacye powtórzyły się wśród strzałów moździerzowych przed pomieszkaniem c. k. sędziego powiatowego, zabudowaniem Rady powiatowej i Rady gminnej. Nazajutrz odbyło się w kościele OO. Bernardynów solenne dziękczynne nabożeństwo.

(Nieszczęsne wypadki.) W Krakowie spadł dnia 21. bm. z dachu domu pod l. 235 stróż zajęty pobijaniem dachu i zabił się na miejscu. W Prucie koło Śniatyna utonął 23. bm. włościanin Grzegorz Tanaszczuk. W Zebranówce w powiecie Śniatyńskim utonął 23. bm. w rzece Czerniawie 18-letni syn włościanina Stefana Hryborczuka. W Uściu biskupiem w powiecie Borszczowskim utonął 19. bm. w rzece Nieczławie pastuch Wasyl Iwanijczuk.

(Wiadomości dyecezyalne). D. 6. lipca 1871 umarł w Hlibowie powiatu skałackiego archidyecezyi lwowskiej pleban gr. kat. ks. Leon Gawański.

Do parafii tego probostwa należy 804 dusz, główne uposażenie stanowią 125 morgów ról i łąk (przeważnie żytna gleba) czysty zaś dochód roczny obliczony jest na 260 zł. w. a. do czego fundusz religijny (opłacając prócz tego wszystkie podatki) dopłaca rocznie 169 złr., celem uzupełnienia kongruy na 315 złr.

Umarł także dnia 11. lipca 1871 w Lubszy, powiecie żydaczowskim archidyecezyi lwowskiej pleban obrz. gr. kat. ks. Jan Lubieniecki licząc lat 75 a będąc księdzem lat 48

Do parafii tego probostwa z filiami w Smuchowie i Mazurówce należy 1083 dusz, główne uposażenie stanowią 88 morgów ról i łąk w średniej glebie, czysty zaś dochód roczny obliczony jest na 137 złz. w. a. i fundusz religijny dopłaca rocznie 178 złr. w. a. celem uzupełnienia kongruy do 315 złr. w. a. pokrywając prócz tego wszystkie podatki plebiańskie.

— Lord Macartey podaje następujący opis uroczystego przedstawienia w teatrze cesarskim w Pekinie. „Teatr jest nadzwyczaj obszerny, wesoły i według pojęcia Chińczyków wspaniale malowidłami i latarniami przyozdobiony. Mieści on przy sobie zarazem bardzo piękne i przyjemne pomieszkania dla aktorów, altany, ogródki i t. p. w obwodzie około ¼ godziny. Treść wszystkich przedstawianych sztuk jest bardzo moralna, a djalogi bogato zawsze przeplatane są wyrażeniami filozofów chińskich i bohaterów starożytnych. Przedstawienie tegorazowe trwało bez przerwy 12 dni i nocy. Sproszeni widzowie przychodzili i wychodzili, zajadali i spali; byli jednakże i tacy entuzjaści, którzy nie dłużej jak na kwandrans z teatru się oddalali. Przedstawienia składały się z wielkiej liczby zajść tragicznych i komicznych, następujących bez ładu po sobie. Były też przedstawione sztuki kompletne, lecz bez należytego porządku i wszystkie prawie podobne do siebie; lubo jedne z nich były dramatami historycznemi, a inne prostym wymysłem. Aktorowie deklamowali, spiewali i rozmawiali — wszystko to bez muzyki. Przedstawiono w taki sposób bitwy, morderstwa i zresztę wszelkie możliwe zajścia dramatyczne. Dwunastej nocy ukazało się *non plus ultra* sztuki chińskiej: wielka pantomina, a w każdym razie z nadzwyczajnego zachwytu widzów wnioskując, arcydzieło pomysłu i dowcipu. Przedmiotem tego dzieła scenicznego były „Zaślubiny oceanu z ziemią." Ta ostatnia roztoczyła najprzód swe bogactwa. Zjawiły się smoki, słonie, tygrysy, strusie i t. p.; z ziemi wyrastały dęby, jodły, krzewy herbaciane; słowem wszystkie rodzaje roślin. Ocean też nie dał się wyprzedzić. Rzucił on i to z wielką sztuką, u nóg ziemi: wieloryby, delfiny, żółwie i t. d. Następnie na scenie ukazały się okręta, skały, muszle, gąbki, korale; wszystkoto po większej części aktorzy bardzo zręcznie maskami naśladowali. Nieskończenie długo trwało gromadzenie się w oddzielne grupy tych płodów ziemi i morza, które następnie połączyły się z sobą utworzywszy koło, i ruszyły w kierunku loży cesarskiej, będącej naprzeciw sceny, postępując aż do krawędzi sceny. Tu wykonano różne ewolucye. Cała ta ciżba rozdzieliła się nagle ustępując z drogi olbrzymiemu wielorybowi. Gdy ten stanął naprzeciw loży cesarskiej, wyrzucił z siebie kilkanaście gallonów wody na parter i to z taką zręcznością, iż ta wpadła prosto w otwory umyślnie w tym celu porobione, nie zmoczywszy bynajmniej nikogo z widzów. Widowisko to tak wzruszyło przypatrujących się mu, że krzyczeli bez ustanku „has! houng haho!" (Przewybornie, wyśmienicie), a dwóch lub trzech z znakomitszych mandarynów nie mogli nawet zrozumieć mojej obojętności i przyganiali mi przeplatając sobie wykrzyknikami „has! houng haho!"

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu czerwcu 1871:

	Miejsce targu:									
	Kamionka		Busk		Radziechów		Razem		W przecięciu	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	25	4	20	4	—	12	45	4	15
„ żyta	2	40	2	25	2	—	6	65	2	21
„ jęczmienia	2	—	2	5	1	90	6	65	1	98
„ owsa	1	50	1	55	1	40	4	45	1	48
„ grochu	3	—	2	70	2	20	7	90	2	63
„ hreczki	—	—	2	20	2	20	6	80	2	26
„ kukurudzy	1	—	—		—	—	—	—	—	—
„ ziemniaków	—	—	—	85	—	—	1	85	—	92
Cetnar siana	1	40	1	20	1	50	4	10	1	36
Sąg drzewa twardego	5	—	6	50	2	20	13	70	4	56
„ „ miękkiego	4	—	4	50	1	40	9	90	3	30
Funt mięsa wołowego	—	17	—	16	—	17	—	50	—	16
Miara wina	—	60	—	—	—	—	—	60	—	60
„ piwa	—	—	—	16	—	12	—	28	—	14
Wyrobnik z wiktem	—	30	—	24	—	20	—	74	—	24
„ bez wiktu	—	60	—	40	—	40	1	40	—	46

Ostatnia poczta.

Berlin, 26. lipca. „Provinzial Correspondenz" w artykule o państwie i kościele katolickim mówi ze względu na zniesienie osobnego wydziału dla spraw katolickich w ministerium wyznań, że uchwały zeszłorocznego soboru w Rzymie naruszyły stosunki między kościołem a władzą państwa; w końcu zaś dodaje: Rząd może już teraz wobec zachodzących trudności znaleść przez to tylko należytą miarę swojego postępowania, jeżeli staje na stanowisku czysto prawno politycznem, i w ten sposób z osobna każdy punkt sporny traktować będzie. Aby stanowisko to zapewnić i dać je także zewnętrznie poznać, zdawało się stosownem i koniecznem usunąć dotychczasową odrębność wydziałów wyznaniowych, i utworzyć napowrót jeden tylko wydział spraw duchownych. Rząd okazał przez to, że pragnie oba kościoły bezstronnie, sprawiedliwie i według istniejących ustaw zawiadywać, a zarazem strzedz interesów państwa z równą siłą w obec kościoła tak katolickiego jak ewangielickiego.

Berlin, 26. lipca. „Reichs Anzeiger" ogłasza wypowiedzenie pięcio procentowych asygnacyi skarbowych drugiej emisyi Związku północno-niemieckiego w ilości 51 milionów talarów. Spłacane one będą w imiennej wartości od d. 1. lutego 1872, a w tym dniu ustaje opłata procentu.

Berlin, 27. lipca. Rząd francuski nadesłał tu uwiadomienie, iż uiści 1 miliard w wekslach na grudzień wypłacalnych, a zechce skorzystać ze zmniejszenia sił wojsk okupacyjnych, które żywić jest obowiązany. Zamiar ten przyjęto tu przychylnie.

Monachium 26. lipca. Książę Hohenlohe powołany został do króla na zamek Berg. Minister Lutz odwiedził przybyłego tu pruskiego ministra wyznań Mühlera (ks. Hohenlohe stanął na czele gabinetu, który przywiódł ugodę Bawaryi z Prusami, a ustąpił z powodu opozycyi wówczas obu izb przeciw przymierzowi pruskiemu. Narada między Lutzem a Mühlerem odnosi się prawdopodobnie do wspólnego postępowania w kwestyi kościelnej. *Red.*)

Monachium 26. lipca. Minister skarbu Pfretzschner ma podobno objąć tekę spraw zagranicznych i domu królewskiego na miejsce hr. Braya.

Paryż 26. lipca Z wielu miast tych departamentów, które najwięcej przez wojnę ucierpiały, nadchodzą petycye żądające, aby cała Francya przyczyniła się do pokrycia kontrybucyi na miasta te nałożonej. „Journal des Débats" podnosi mianowicie petycyę rady municypalnej w Ham, która taki zawiera ustęp: „Nie jest to rzeczą tylko uczucia, ale obowiązkiem, który jedność Francyi wkłada, i niemożna uwolnić się od takiego obowiązku bez głębokiego zachwiania tej jedności".

Paryż 26. lipca. „Siécle ogłasza zasady przyjęte przez komisyę reorganizacyi armii. Mówią one: Każdy Francuz obowiązany od lat 20 do 40 służyć wojskowo, i przebyć 4 lata w czynnej armii, 5 lat w pierwszej rezerwie, 3 w drugiej a 8 w trzeciej, która wchodzi w miejsce dawnej gwardyi narodowej. Naczelnik władzy wykonawczej ma prawo zwołać dekretem pierwszą klasę rezerwy; powołanie dwóch innych klas wymaga oddzielnej ustawy.

Telegramy „Czasu."

Paryż, 27. lipca. Rząd niemiecki ukończył rewizyę wagonów francuskich zatrzymanych w Niemczech i zwróci je właściwym kolejom. — „Gazette de Tribunaux" donosi, że otwarcie sądów wojennych znowu zostało odroczone w skutek nowych odkryć. — Devienne prezydował na nowo wczoraj na posiedzeniu sądu kasacyjnego.

Londyn, 27. lipca. Izba niższa odrzuciła 88 głosami przeciw 77 projekt ustawy o zaprowadzeniu systemu dziesiętnego miar i wag.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 28 lipca.

Hotel Żorza: Pp. Hr. Dzieduszycki S., z Gwoździca. — Brykczyński S., z Dytiatycz.

Hotel europejski: P. Żakiej B., z Ostrowa.

Hotel angielski: Pp. Waniek M, c. k. radca ministeryalny, z Wiednia. — Jakubenz G., z Kopeczyniec. — Starzyński Wit., z Głęboczka. — Torosiewicz J., z Połtwy.

Hotel Langa: P. Dr. Zotta A., adw., z Czerniowiec.

Hotel Warszawski: P. Zawadzki K., z Potoka.

Hotel pod Jeleniem: P. Manaczyński F., z Brzeżan.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 28 lipca.

Pp. Hr. Ledochowski R., do Krakowa. — Hr. Ożarowski K., do Szkła. — Br. Błażowski K., do Pragi. — Zmijowski S, radca dworu, do Kijowa. — Sponner J., c. k. major aud., do Wołczkowic. — Dziama M, c. k. sędzia powiatowy, do Halicza. — Dr. Myszkowski L., adw., do Jarosławia. — Budkiewicz G., do Zminogrodka. — Duniewicz E., do Brzozowa. — Jasiński F., do Zahajpola. — Lisowski R., na Wołyń. — Radziejowski E, do Karlsbadu. — Tergondy F., do Łodzina. — Zagórski A., do Krakowa.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 6 m. 42 rano.
„ „ „ o „ 8 „ 7 wieczór.
„ „ „ o „ 3 „ 30 rano.
Odch. ze Lwowa do Czerniowiec o „ 8 „ 32 rano.
„ „ „ o „ 12 „ 20 w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc. o „ 8 „ 52 rano.
„ „ „ o „ 11 „ 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 7 m. 37 rano.
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór.
„ „ „ o „ 8 „ — wieczór.
„ z Czerniowiec „ o „ 7 „ — wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 30 w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 7 „ 24 wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 9 m. 11 rano.
„ „ o „ 12 „ 12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz. o „ 6 „ 58 wieczór.
„ „ o „ 2 „ 19 w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu lipcu 1871

Dnia	Barometer Millimeter				Stopień ciepła wedle Celsiusa				Ciśnienie pary millimetr.				Wilgoć powietrza w %				Stan nieba 0—10				Wiatru kierunek i siła			Ozonometer 0—10				Opad atmosferyczny millimetr. i uwaga
	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	7h	2h	9h	M.	
26	720·80	724·98	729 43	725·07	15·5	17·0	14·8	15·77	12·3	11·5	10·0	11·27	95	80	80	85·0	10	9	9	9 3	SW 3	W 5	W 1	7	8	5	6·7	6·09 ⋮

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

(Złote austryackie; przy pozycyach od Akc. gal. kol. żel. K. L. do Pier. kol. lwow.-czerniow. II. Em.: oprócz kupona bieżącego)

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże	Kurs przeciętny	Kurs ostatni płacą	Kurs ostatni żądają
D. 28. lipca. Południowy.				
Akc. gal. kol. żel. K. L. a diwid.	— —	— —	248 25	249 25
„ kol. lwow.-czern. Jassy	— —	— —	174 25	175 25
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50% ex diwid.	— —	— —	121 —	123 —
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	— —	— —	— —	— —
Galic. banku krajow.	— —	— —	— —	70 —
Listy zast. Tow. kred. gal. „ 5% w. a.	— —	— —	84 75	85 25
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	— —	— —	75 25	75 75
Banku hip. gal.	— —	— —	89 75	90 25
Gal. zakł. kred. włośc.	— —	— —	90 75	91 75
Oblig. indemn. gal.	— —	— —	75 20	75 70
„ W. Ks. Krak.	— —	— —	— —	—
„ Księstwa Bukowiny	— —	— —	— —	— —
Poż. głod. r. 1866 po 7%	— —	— —	— —	— —
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	— —	— —	—	— —
„ „ „ „ II. „	— —	— —	— —	— —
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	— —	— —	— —	— —
„ „ „ II. „	— —	— —	— —	— —
Dukat holenderski	— —	— —	5 77	5 84
„ cesarski	— —	— —	5 81	5 87
Napolendor	— —	— —	9 75	9 83
Pół imperyał rosyjski	— —	— —	10 —	10 15
Rubel srebrny rosyjski	— —	— —	1 90	1 96
„ papierowy „	— —	— —	1 $62^1/_4$	1 $63^1/_4$
Bank. pol. za 100 zł. pol.	— —	— —	— —	— —
Talar pruski srebrny	— —	— —	— —	— —
Pruskie bilety kasowe	— —	— —	1 83	1 84
srebro	— —	— —	121 25	122 75

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 26. lipca 1871.

1. Dług publiczny.

(Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	69.—	69.10
od kwietnia do października po 5%	69.—	69.10
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po $4^1/_2$%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	297.50	298.50
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	297.50	298.50
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	95.—	95.50
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	103.50	103 75
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	112.25	112.75
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	132.50	132.75
Renty Como po 42 lir. austr.	24.—	25.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

	pien.	towar.
Czech	96.—	97.—
Bukowiny	73.75	74 25
Galicyi	75.—	75.50
Niższej Austryi	97.50	98.—
Siedmiogrodu	76.—	76.50
Węgier	79.60	80.20
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	252.52	252 50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	284.60	234 80
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	932.—	935.—
Galic. banku kraj. á 200 zł wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	767.—	769.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	584.—	586.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	221.—	221.50
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2130	2140
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	248.—	248.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	174.50	175.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	419.—	419 50
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	179.75	179.90
Spółki Borysławskiej á 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar.
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106.—	106 50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	75.75	76.25
„ „ „ po 5%	84.—	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	90.	90.50
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	91.—	91.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	91.90	92.10
Wegier. Towar. ziemskie po $5^1/_2$%	89.—	89 25
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

(za 100 zł.)

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.50	92.—
„ „ „ „ „ w. a.	88.50	89.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	105.—	106 —
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	101.10	101 30

5. Losy.

(za sztukę)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	177.—	177.50
Clarego po 40 zł. m. k.	38.—	39.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	100.—	101.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	15.—	17.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	34.—	35.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	32.50	33.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.—	15.50
Salma po 40 zł. m k.	39.—	40.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	32.—	33.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	25.—	26.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	119.—	121.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	59.—	60.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	21.—	23.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	24.—	25.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	103.20	103 30
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103 50	103.60
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103 65	103.75
Hamburg za 100 M. B.	90.80	90 80
Londyn za 10 ft. szt.	122 70	122 80
Paryż za 100 fr.	48.15	48.15

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.85	5.85
Korona	—.—	—.—
20frankówka	$9.79^1/_2$	9.80
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	121.35	121.60

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 28. lipca.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	59	40
„ „ w srebrze	69	05
Losy z 1860 roku	103	20
Akcye banku wiedeńskiego	769	—
„ „ kredytowego	286	20
Londyn 10 funtów szterlingów	122	60
Srebro	121	50
Napoleondor	9	79
Dukat	5	86

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1750 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 3946. Dnia 10go sierpnia 1871 od godz. 10 do 2. godziny po południu odbędzie się w magistracie Stanisławowskim licytacya na przedsiębiorstwo budowy gmachu szkolnego i bazaru (kamienicy ze sklepami).

Tylko pisemne oferty będą przyjęte.

Cena wywołania na przedsiębiorstwo budowy gmachu szkolnego 53 440 zł. 52 kr z ceną fiskalną robót następujących:

roboty grabarskie i pomocnicze	419 zł.	34 c.	
„ murarskie z materyałem	34402 „	93 „	
„ ciesielskie	9782 „	34 „	
„ blacharskie	2457 „	25 „	
„ stolarskie	2532 „	67 „	
„ ślusarskie	1715 „	56 „	
„ sklarskie	1545 „	97 „	
„ lakiernicze	584 „	46 „	
razem	53440 zł.	52 c.	wal. austr.

Cena wywołania na przedsiębiorstwo budowy bazaru 35946 zł. 65 ct. w. a. z ceną fiskalną następujących robót:

roboty grabarskie i pomocnicze	852 zł.	11 c.	
„ murarskie z materyałem	21155 „	57 „	
„ ciesielskie	4892 „	71 „	
„ blacharskie	2333 „	3 „	
„ stolarskie	2713 „	87 „	
„ ślusarskie	2775 „	23 „	
„ sklarskie	819 „	12 „	
„ lakiernicze	405 „	1 „	
razem	35946 zł.	65 c.	wal. austr.

Licytacya odbywa się in minus.

Wolno podawać oferty na obie budowy razem lub na każdą z osobna — wolno także podawać oferty na każdą z osobna lub na kilka razem z poszczególnych robót (działami poszczególnych rzemiosł)

Jako wadyum oznacza się 5proc. ceny wywołania w papierach wartościowych według ostatniego kursu z Gazety lwowskiej, a to:

przy budowie szkoły . . . 2672 zł.
„ „ bazaru . . . 1797 „ wal. austr.

Po zatwierdzeniu oferty przez radę miejską wadyum ma być dopełnione 5proc. za potrąceniem 5proc. od każdej poszczególnej wypłaty.

Wolno jednak przedsiębiorcy złożyć od razu 10 proc. jako wadyum w papierach wartościowych.

Wypłaty nastąpią co dni 14cie lub najdalej co 3 miesiące w miarę postępu budowy.

Bliższe warunki licytacyjne, plany, przemiary i kosztorysy mogą być przed terminem i w czasie rozprawy w biórze II przejrzane.

Od magistratu król. miasta.

Stanisławów, dnia 25. lipca 1871.

(1751 1—3) **Konkurs.**

L. 590. W celu obsadzenia posady policyi rewizora, połączonej z posadą kancelisty przy tutejszym magistracie z roczną płacą 300 zł. w. a., rozpisuje się konkus do 15go września t. r.

Ubiegający się o tą posadę wnieść mają swoje podania należycie adstruowane do tutejszego magistratu w oznaczonym czasie, gdyż po upływie takowego uwzględnione nie będą

Jasło, dnia 24. lipca 1871.

(1752 1—3) **Edykt.**

L. 12053. C k. sąd krajowy dla spraw cywilnych w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem nieobecnych i z miejsca pobytu niewiadomych Leona Zimerspitza, Laję Werber, Bolesława Placera, Kaźmierę Mecherzyńską, Chaję Zweig i Szymona Bergera, że w skutek prośby Maurycego Oesterreichera de praes. 11. listopada 1870 do l 22001 uchwałą tutejszo-sądową z dnia 29. listopada 1870 do l. 22001 dozwoloną została:

a) zamiana uskutecznionej w ks. gł gm. VI. vol. nov. 7. pag. 312. n. 29. haer. prenotacyi Szymona Rottenberga za właściciela części realności l 326 dz. VIII. (144 gm. VI) niegdyś Franciszka Ksawerego Placera własnej, w bezwarunkową intabulacyę;

b) intabulacya Schachny Korngolda za właściciela jednej szóstej części realności pod l. 326 dz. VIII.-144 gm. VI. w Krakowie położonej, dotychczas Szymona Rottenberga własnej, tudzież intabulacya w stanie biernym tejże jednej szóstej części obowiązku Schachny Korngolda i jego następców dozorowaniu wiecznemi czasy, by bractwa izraelickie obowiązków rozporządzeniem kodycylarnem Szymona Rottenberga ddto. Podgórze 14. i 15. listopada 1866 sobie nałożonych dopełniły na rzecz spadkobierców tegoż Szymona Rottenberga, mianowicie Szmila Bittnera, Joachima Bittnera, Dawida Bittnera, Hirscha Bittnera, Lai Weber, Leona Zimmerspitza, Mojżesza Bergera, Seliga Bergera, Chany Zweig i Szymona Bergera, wreszcie

e) intabulacya Maurycego Ostersetzera za właściciela tejże jednej szóstej części realności pod l. 144 gm. VI. - 326 dz. VIII. w Krakowie położonej, od Schachny Korngolda nabytej.

O czem powyżej nazwane z miejsca pobytu niewiadome osoby równocześnie także do rąk ustanowionego dla nich kuratora pana adwokata krajowego Dra. Kaufmana zawiadomienie otrzymują.

Kraków, dnia 13. lipca 1871.

(1753 1—3) **Edykt.**

L. 6776. C. k sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem spadkobierców ś. p. Jakóba Kopystyńskiego, jako to: Małgorzatę Łosiową, Antoniego Wieniawskiego, Franciszka Wieniawskiego, Ewę z Wieniawskich Suchodolską i Maryannę z Wieniawskich Sobieszczańską z miejsca pobytu niewiadomych, a w razie ich śmierci spadkobierców tychże z nazwiska i pobytu nieznanych, tudzież spadkobierców Anny Górskiej z nazwiska i miejsca pobytu nieznanych, że pod d. 23. czerwca 1871 do l. 6776 przeciw nim przez Włodzimierza Ustrzyckiego pozew o ekstabylacyę sumy 4000 złpolsk. z procentami i odnośnemi pozycyami ze stanu biernego części dóbr Czelatycze podany został, w skutek czego do rozprawy ustnej termin na dzień 5. września 1871 wyznaczonym, oraz i dla rzeczonych pozwanych kurator w osobie p. adwokata Dra. Kozłowskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Skałkowskiego ustanowiony został.

Jest tedy rzeczą zapozwanych na wyżwymienionym terminie w sądzie tutejszym stanąć, lub zastępcę swego do wiadomości sądu podać lub do obrony swojej potrzebne dokumenta ustanowionemu kuratorowi udzielić, gdyż inaczej spór z mianowanym kuratorem wedle przepisów zachodnio-galicyjskiej procedury przeprowadzonym zostanie a strona zapozwana skutki z tego wyniknąć mogące sama sobie przypisać będzie musiała.

Przemyśl, dnia 1. lipca 1871.

(1755 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 9436. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie rozpisuje niniejszem publiczną sprzedaż dóbr Brnik w obrębie c. k. starostwa i c. k. sądu powiatowego Dąbrowskiego położonych, według Dom. 226 pag. 80. n. 11. haer. do Stanisława bar. Konopki a względnie do jego masy krydalnej z zastrzeżeniem substytucyi powierniczej należących, w trzecim terminie, który się na 28. sierpnia 1871 o godzinie 10. rano w kancelaryi c. k. sądu obwodowego w Tarnowie wyznacza pod warunkami w uchwale licytacyjnej z dnia 16. marca 1871 l. 2195 ustanowionymi z tą jedyną zmianą, iż na tym terminie dobra także poniżej ceny szacunkowej na 36719 zł. 41 kr. w. a. obliczonej sprzedane będą.

Z Rady c. k. Sądu obwodowego

Tarnów, dnia 14 lipca 1871.

(1744 2—3) **Edykt.**

L. 30099. C. k. sąd krajowy jako handlowy lwowski zawiadamia niniejszem p. Erazma Lelowskiego z miejsca pobytu niewiadomego, iż celem doręczenia uchwały tabularnej z dnia 23. lutego 1870 l. 5006, którą

zaintabulowanie sumy wekslowej 1500 zł. w. z przyn. dla Tauby Ettingerowej, stanie biernym sumy 300 duk. z przyn. dla Erazma Lelowskiego na Siemiginowie hipotekowanej, dozwolonem zostało, kuratorem dla niego p. adwokata Dra. Pomianowskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Dzidowskiego ustanowiono i kuratorowi uchwałę tę tabularną doręczono.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów, dnia 21. czerwca 1871.

(1745 2—3) **Edykt.**

L. 2145. C. k. sąd powiatowy w Mikulińcach za przyzwoleniem c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu uznaje Iwana Łysego z Nastasowa za marnotrawcę i ustanawia mu kuratora w osobie Stefana Rakoczego.

Co się do wiadomości podaje.

Mikulińce, dnia 21. lipca 1871.

(1746 2-3) **Edykt.**

L. 12816. C. k. sąd krajowy krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Konstantego Rejowicza, że przeciw niemu i masie krydalnej Antoniego Dobrzańskiego — Edward Rotter obywatel w Krakowie wniósł pozew wywołanej o uznanie własności i wydanie z depozytu sądowego sumy 475 złr. w a.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Konstantego Rejowicza jest niewiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego, jak równie na koszt i niebezpieczeństwo tegoż tutejszego p. adwokata Dra. Starzewskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Hajdukiewicza kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu aby w wyżoznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle, aby wszelkich możebnych do obrony środków użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał

Kraków, dnia 17. lipca 1871.

(1747 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 14220. C. k. sąd krajowy w Krakowie odnośnie do edyktu z dnia 18. lipca 1871 l. 13689 zawiadamiającego o otworzeniu konkursu na majątek G. F. Nachowskiego kupca w Bochni, podaje do publicznej wiadomości, iż ze względu, że p. adwokat Dr. Kostheim przeniósł swoją siedzibę z Bochni do Rzeszowa, c. k. sąd krajowy uwalnia go od obowiązków tymczasowego zarządcy masy krydalnej G. F. Nachowskiego i w miejsce jego mianuje zarządcą masy krydalnej p. G. F. Nachowskiego p. adwokata Dra. Marcelego Kwiatkowskiego w Tarnowie z pozostawieniem substytucyi w osobie p. adwokata Dra. Markiewicza w Krakowie.

Kraków, dnia 26. lipca 1871.

(1748 2—3) **Edykt.**

L. 1570. C. k. sąd powiatowy w Bełzie podaje niniejszem do wiadomości, że uchwałą c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 24go marca 1871 l. 10732 Wasyl Mediuk, gospodarz gruntowy w Nowym dworze Nr. 34 za marnotrawcę uznany został i z powodu tego dla niego równocześnie Pawła Kota z Nowegodworu za kuratora ustanawia się.

Z c. k. sądu powiatowego.

Bełz, dnia 31. maja 1871.

(1749 2—3) **Edykt.**

L. 29315. C. k. sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, że Włodzimierz Ustrycki wniósł pozew pod dniem 28go maja 1871 do l. 29315 prośbę przeciw spadkobiercom Jakóba Kopystyńskiego, a to Małgorzacie Łosiowej, Antoniemu Wieniawskiemu, Franciszkowi Wieniawskiemu, Ewie z Wieniawskich Suchodolskiej, Maryannie z Wieniawskich Sobieszczańskiej i spadkobiercom tychże z nazwiska i miejsca pobytu nieznanym, tudzież przeciw spadkobiercom Anny Górskiej z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomym, ażeby w 14 dniach wykazali, iż prenotacya sumy 12000 zł. polsk. z przynal. na rzecz ich uchwałą z 9go listopada 1789 do l. 22062 dozwolona usprawiedliwione jest lub w usprawiedliwieniu zostaje, ile że w przeciwnym razie prenotacya ta zmazaną będzie, a ponieważ miejsce ich pobytu nieznanem jest, przeto c. k. sąd krajowy do zastępowania ich na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego pana adwokata Dra. Popiela z substytucyą pana adwokata Dra. Hilbrichta kuratorem mianował.

Niniejszym więc edyktem wzywa się rzeczonych spadkobierców Jakóba Kopystyńskiego i Anny Górskiej, ażeby w należytym czasie potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielili lub innego zastępcę wybrali i sądowi o tem donieśli, inaczej wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 24. czerwca 1871.

(1716 3—3) **Edict.**

Nr. 12339. Das k. k. Landesgericht in Krakau hat über das Gesuch des Ernst Arndt Schönfärbereibesitzers in Bielitz de praes. 29. Juni 1871 Z. 12339 die Erlassung des Edictes behufs Amortisation eines angeblich verlorenen, von Ernst Arndt an eigene Ordre ausgestellten auf Emerich Pongratz in Biała gezogenen und von ihm acceptirten über 1174 Thaler 6 Sgr. pr. Cour. lautenden, am 31. August 1871 fälligen, mit einem von Ernst Arndt gefertigten Giro in bianco versehenen Wechsels bewilligt

Es werden somit die Besitzer dieses Wechsels aufgefordert, binnen 45 Tagen vom 1. September l. J. an gerechnet selben hiergerichts vorzulegen, und hiebei ihre Rechte zu diesem Wechsel auszuweisen, widrigens dieser Wechsel als amortisirt anerkannt werden wird.

Krakau, am 3. Juli 1871.

(1727 3-3) **Edict.**

Nr. 3830. Vom k. k. Bezirksgerichte in Biała wird kundgemacht, daß die zur Hereinbringung der dem Andreas Englert zugesprochenen Kosten 12 fl. 13 kr. mit hiergerichtl. Bescheid vom 23. Februar 1871 Z. 1238 bewilligte executive Feilbiethung der dem Andreas Klimczak gehörigen in Lipnik sub Nr. 190 neu 117 alt gelegenen Realität am 16. September, 14. October und 13. November, jedesmal um 10 Uhr Vormittags unter den darin enthaltenen Bedingungen abgehalten werden wird.

Biała, am 29. Juni 1871.

(1731 3—3) **Edykt.**

L. 7903. C. k sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszym edyktem p. Samuela Reichmann, właściciela dóbr Tarnawy niżnej, z miejsca pobytu niewiadomego iż tutejszo sądową uchwałą z dnia 10. maja 1871 l. 4464 na zaspokojenie wierzytelności pierwszej austryackiej kasy oszczędności w Wiedniu w ilości 7500 złr. m. k. z przyn. przeciw Waleryanowi Kieszkowskiemu wygranej, przymusowa sprzedaż dóbr Tarnawy niżnej, obecnie p. Samuela Reichmann własnych, tej wierzytelności za hipotekę służących, dozwoloną została, i iż gdy jego miejsce pobytu niewiadomem jest, dla niego celem doręczenia tej uchwały jako też i późniejszych uchwał w tej sprawie zapaść mogących kuratora w osobie p. adwokata Dra. Chamaides z zastępstwem p. adwokata Illasiewicza się ustanawia, któremuto kuratorowi wyżej powołana uchwała doręcza się.

Przemyśl, dnia 24. lipca 1871.

(1732 3 3) **Edykt.**

L. 28364-784. C k. sąd krajowy zawiadamia niniejszem niewiadomego co do życia i miejsca pobytu Jana Jaźwieckiego, a względnie tegoż również nieznanych spadkobierców, że temże równoczesną uchwałą na prośbę Herminy Wiederwaldowej de praes. 24go maja 1871 Nr. 28364 polecono, aby w przeciągu 14 dni wykazali, że prenotacya obowiązku solidarnego p. Katarzyny Beatryki dw. imion Wartyńskiej zapłacenia dnia 8. lipca 1863 sumy wekslowej 133 zł. w. a. jak Dom. 146 pag. 392 n. 93. on. na rzecz Jana Jaźwieckiego uskuteczniona, jest usprawiedliwioną lub w toku usprawiedliwienia się znajduje i że dotyczącą uchwałę panu adwokatowi Drowi. Popielowi jako równocześnie z substytucyą p. adwokata Dra. Manscha dla nich ustanowionemu kuratorowi się doręcza.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 10. czerwca 1871.

(1736 3—3) **Edykt.**

Nr. 8838. C. k. sąd krajowy we Lwowie wzywa niniejszem posiadaczy następujących wedle podania zagubionych obligacyi jako to:

1. Obligacyi długu wojennego wschodnio-galicyjskiej z daty 1. listopada 1802 Nr. 866 na rzecz gminy Nieszkowice w duplikacie wystawionej, na 47 reń. 15 kr. opiewającej i na dniu 1. grudnia 1865 r. Ser. 484 wylosowanej.

2. Obligacyi za dostarczenie naturaliów, dwuprocentowej, z daty 12. września 1793 Nr. 5129 na rzecz gminy Nieszkowice wystawionej, na 9 reń. opiewającej, i na dniu 1. maja 1847 r. Ser. 487 wylosowanej

3. Obligacyi za dostarczenie naturaliów, dwuprocentowej, z daty 24. sierpnia 1793 Nr. 4957 na rzecz gminy Nieszkowice wystawionej, na 10 reń. opiewającej i na dniu 1. maja 1867 Ser. 487 wylosowanej.

4 Obligacyj za dostarczenie naturaliów, dwuprocentowej z daty 28. lutego 1794 r. Nr. 2306 na rzecz gminy Nieszkowice w duplikacie wystawionej, na 38 reń. 30 ct. opiewającej i na dniu 1. maja 1867 Ser. 487 wylosowanej.

5. Obligacyi za dostarczenie naturaliów, dwuprocentowej z daty 29. stycznia 1795 r. Nr. 500 na rzecz poddanych gminy Nieszkowice w duplikacie wystawionej, na 41 reń. 45 kr. opiewającej i na dniu 1. maja 1867 Ser. 487 wylosowanej.

6 Obligacyi za dostarczenie naturaliów, dwuprocentowej, z daty 1. listopada 1827 r. Nr. 630/2305, na rzecz poddanych gminy Nieszkowice wystawionej, na 31 reń. 15 kr. opiewającej, i na dniu 1. maja 1867 Ser. 487 wylosowanej.

7 Obligacyi za dostarczenie naturaliów, dwuprocentowej, z daty 1. listopada 1829 r. Nr. 4055/1002 na rzecz poddanych gminy Nieszkowice wystawionej, na 81 reń. 15 kr. opiewającej i na dniu 1. maja 1867 r. Ser. 487 wylosowanej.

Ażeby pomienione obligacye w przeciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni sądowi przedłożyli, ile że w razie przeciwnym takowe za umorzone uznane będą.

Z c. k. Sądu krajowego.

Lwów, dnia 4. marca 1871.

(1737 3 3) **Edykt.**

L. 27243-23681. C. k sąd krajowy uwiadamia niniejszem, że postępowanie amortyzacyjne co do listów zastawnych z kuponami towarzystwa galic. kredytowego ziemskiego Ser. III Nr. 20029, 20030 w edykcie z dn 2go kwietnia 1870 do l. 16138 w Gazecie lwowskiej Nr. 95. 96 i 98 umieszczonym powołanych równocześnie zostało zniesionem i odwołuje się.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 8. lipca 1871.

(1738 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 3875. Wysokie c. k. Namiestnictwo reskryptem z dnia 8go lipca r. b. l. 16813 zezwoliło na utworzenie samoistnej apteki w miasteczku Radymnie jako przemysłu do osoby przywiązanego.

Do obsadzenia tej apteki rozpisuje się konkurs do 20. sierpnia b r.

Podania należycie dokumentowane wniesione być mają przed upływem powyższego terminu do tutejszego c. k. starostwa.

Z c. k. starostwa.

Jarosław, dnia 18. lipca 1871.

(1739 3—3) **Obwieszczenie.**

L 12321. Z dniem 1go sierpnia 1871 zaczną obiegać między Ulanowem a Niskiem codzienne posyłki piesze w następującym porządku:

Z Ulanowa o 1 godzinie 30 m. po południ.
w Nisku o 3 godz. po południ.
Z Niska o 8 godz. 45 m. rano.
w Ulanowie o 10 godz 15 m przed południ.

Rzeczonemi posyłkami będzie można przesyłać listy wszelkiego rodzaju, dalej przesyłki wartościowe bez ograniczenia wartości, lecz tylko do 5 funtów wagi pojedyńczej sztuki.

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje.

Z c. k. krajowej dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 21. lipca 1871.

Kundmachung.

Nr. 12321. Vom 1ten August 1871 angefangen wird zwischen Ulanów und Nisko eine tägliche Fußbothenpost in nachstehender Ordnung verkehren:

Von Ulanów um 1 Uhr 30 Min. Nachmittags.
in Nisko „ 3 „ — „ „
Von Nisko „ 8 „ 45 „ Früh.
in Ulanów „ 10 „ 15 „ „

Mit dieser Fußbotenpost werden Briefpostsendungen aller Art, dann Fahrpostsendungen ohne Einschränkung des Werthes, jedoch nur bis zum Einzelngewichte von 5 Pfund befördert.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 18. Juli 1871.

(1740 3—3) **Konkurs.**

Nr. 463. W celu obsadzenia posady sekretarza przy urzędzie gminnym miasta Kutt z roczną pensyą 400 złr. w. a. rozpisuje się konkurs do ostatniego sierpnia 1871.

Ubiegający się o te posadę powinni wykazać znajomość języka polskiego i niemieckiego oraz przepisów administracyjnych.

Podania w oznaczonym czasie do urzędu gminnego w Kutach na ręce burmistrza wniesione być mają.

Kuty, dnia 20. lipca 1871.

(1741 3—3) **Edykt.**

Nr. 8002 cyw. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu oznajmia, iż Maria Horchitz pod dniem 21. marca 1871 do l. 3592 prośbę o wydanie nakazu zapłaty na sumę wexlową 300 złr. w. a. przeciw Michałowi Br. Dulskiemu wniesła, i że tej prośbie tutejszo sądową uchwałą z dnia 22. marca 1871 l, 3592 zadość uczyniono.

Ponieważ jednak wspomniony nakaz zapłaty pozwanemu z powodu nieznajomego miejsca pobytu doręczony być nie mógł, ustanawia się dla tegoż kuratora w osobie adw. p. Dr. Sternklara z substytucyą adw. p. D. Mautla i wzywa się go niniejszem, by o swoim pobycie sądowi dał znać i pełnomocnika ustanowił, i temuż lub kuratorowi pisma lub dowody ku swojej obronie służące udzielił, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będzie musiał

Tarnopol, dnia 12. lipca 1871.

(1742 3—3) **Edykt.**

Nr. 3005 cyw. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Oświęcimie uwiadamia się z miejsca pobytu niewiadomych Antoniego i Karola Klekociuskich, dla których prawo zastawu kwot 214 złr. 23½ ct m. k. i 228 złr. 23½ w stanie biernym realności pod Nr. k. 228 w Oświecimie zaintabulowanem jest, że c. k. notaryusz p. Franciszek Niemczewski i Zofia Klekocińska do tutejszego sądu podanie o odłączenie parceli w objętości 34□ sążni z tej realności i otworzenie dla tej parceli osobnego ciała tabularnego bez przeniesienia hipotek na realności pod Nr. k. 228 w Oświęcimie uwidocznionych wnieśli, i wzywa się oraz w ślad § 3 ustawy z dnia 6. lutego 1869 r. oddz. VIII L. 17 Dz. pr. p. Antoniego i Karola Klekociuskich, żeby w przeciągu 2 miesięcy od dnia 3 umieszczenia edyktu w gazecie krajowej licząc przeciw temu zamierzonemu odłączeniu swoje zarzuty ustnie lub pisemnie wnieśli, inaczej bowiem w ślad tej ustawy przyjętoby że oni na odłączenie w sposób zamierzony zezwalają, i że się swoich praw zastawu co do odłączyć się mającej parceli z tym dniem zrzekają z którym tabularne odłączenie nastąpi. Kuratorem został równocześnie dla nich p. Dr. Gustaw Nowak adw. kraj ustanowionym którego o miejscu pobytu uwiadomić mają.

C. k. Sąd powiatowy.

Oświęcim, dnia 8. lipca 1871.

Z drukarni E. Winiarza.